me virtus mea robur patiētie et lumē
oculorū meoꝝ.i.ratio impturbati iudicij
ergo nō eſt mecū ꝓpter ingētes moleſti⸗
as quas ſuſtineo
¶ Vox xpi. Amici mei ficti et cogniti
mei iudei aduerſū me appinquaue
rūt corpe vt me cōprebenderent et conſilijs
ac dolis ſteterūt ꝯtra me pſeuerant vt me
occiderent. ¶ Apoſtoli Qui ante paſ⸗
ſionē iuxta me erant de lōge ſteterūt.
q̄a relicto me omnes fugerūt timētes mori
et iudei qui inquirebāt vitā meā pdere
vim faciebant violenter me captū trabē
tes ad principes ſacerdotū.
Et iudei Qui inquirebant mala mihi
crimina.ſ.q̄ opponerēt nō inuenītes locu⸗
ti ſunt falſa fingentes ꝯ me falſa teſtimo⸗
nia et dolos tota die meditabantur.
vt accepta occaſione romane ptāti me tra
derent. ¶ Ego autem tanq̄ʒ ſurdus
non reſpondebā q̄ſi nō audirē maledi⸗
cta et iruſiones eorum et ſicut mutꝰ non
aperiens os ſuum patient oīa ſuſtinui.
Nō ſolū nō audiebā.ſed Factus ſū ſicut
hō qui audire non poſſet nō habens
in ore ſuo redargutiōes tanq̄ʒ neſcirez
et non baberē qđ eorū blaſphemijs reſpōde
re poſſem cū vtiq̄ʒ eos manifeſte valuiſſez
redarguere.
Ideo tacui in paſſione ideo oīa patienter ſu
ſtinui Quoniā in te domine iuſto iudi
ce ſperaui q̄ potes triſticiam in gaudiū cō
mutare ſciēs ꝙ cū videris nullā cauſā mor⸗
tis eſſe in me tu exaudies me domīe de
us meꝰ vt me reſuſcites.
Ideo tu exaudies Quia dixi in oratione
mea te deprecans vt cita reſurrectiōe me cla
rificares ne iudei inimici mei gaudētes
inſultarēt mihi ſi me morte detineri viderēt.
q̄re oro exaudi me. Itē ideo q̄a dūʒ pedes
mei diſcipli mei infirmi cōmouentur ad
caſū vacillātes et titubātes in fide ſicuto nō
reſurgā ſuper me magna locuti ſunt
multi inſultantes et gaudētes de caſu meo.
Nō recuſo o pater.cedi et crucifigi ꝓ ſalute
totiꝰ mūdi. Quoniā ego i flagella para⸗
tus ſū.i.ꝑordinatꝰ a te.et ideo h̄ flagella pa

tior ſponte tue volūtati me conformans et
dolor meꝰ in cōſpectu meo eſt mihi pꝫ
manifeſtus eſt mihi dolor quē patior.intel
ligo eni me pati nō ꝓ culpa mea ſed tua di⸗
ſpoſitione
Ideo etiā in flagella paratꝰ ſū Quoniam
iniquitatē meoꝝ in cauſa eē cognoſco ſi
cut et alijs.ꝓnūciabo et ego cogitabo
operā dādo q̄liter pctā totiꝰ mūdi mea
paſſione abſoluā
Cum tanta patior. Inimici mei tamen
viuūt et pſperant oī ſanitate gaudent cō⸗
firmati ſunt.i.roborati ſuper me perſe⸗
quēdo et multiplicati ſūt qui oderūt
me iniuſte.ſ.ſine culpa mea.
Oderūt me certe inique.q̄niā Retribue⸗
runt mala mihi pro bonis odiū ꝓ dile
ctione.mortē ꝓ vita quā multis eorū contu
li detrahebāt mihi dicētes non eſt ſalus
illi in deo eius et hoc nulla alia cā niſi quo
niam ſequebar bonitatē et tñ felix con
ſcientia cui non p̄t imponi niſi ꝙ ſeruat le⸗
gem dei ſui.
Ne derelinquas me domine deꝰ me
us volūtati infideliū me exponendo ne di
ſceſſeris a me ſed potius mecū permane
vt me facias reſurgere
Intende in adiutoriū meum domīe
deus qui me ad ſalutē humani generis in
carnari et pati miſiſti.
¶ Pſalmꝰ.XXXVIII.in quo docetur
vir iuſtꝰ iter blaſphemos et iniquos
lingue cōtinētiā ſeruare certamina et
rixas opprīere. Loquitur vir iuſtꝰ

Dixi id ē ſtatui et ꝓpoſui firmi
ter in corde meo cuſtodire vias
meas actiōes meas tali diligentia vt etiā
in lingua mea nō offēdaꝫ loquendo fa
tua et ocioſa v̄ba aut generalit̄ que locutuꝫ
me fuiſſe peniteret.
Ut nō delinquā Poſui ori meo cuſto
diā cautelā in loquendo vt et ſtatueri a bo
nis ſilere et a p̄dicatiōe abſtiere.et h̄ cū cōſi
ſteret pctōr vt hereticꝰ vel repbꝰ aduerſū
me querens vnde ex verbis meis calūniā
poſſit efficere.

Poſui cuſtodiā ori meo vſqꝫ adeo ꝙ Ob
mutui volens vitare cōtentionē cū pctori
bus impugnātibꝰ me ſed afflictꝰ ſū qa ppē
hoc ſilui a bonis enunciandis hoībꝰ deſi
derantibꝰ veritatē audire vnde dolor me
us renouatus eſt ꝑus dolui de indiſcre
ta locutione modo doleo de indiſcreta tacit
nitate.
Uerum videns hincinde ꝑicula. Inquie
tū factū eſt cor meū et in hac fluctuatō
ne tacēdi inter calūnioſos et loquēdi int au
dire paratos Cōcitatus eſt calor carita
tis in corde meo ad loquendū amore ꝓ
ximoꝝ. Inter has difficultates querēs locū
vbi hec non patiar Locutꝰ ſū deo meo in
lingua mea toto corde et ore eū deprecan
do notū fac mihi finem meū xpm q̇ ē
finis noſter. cōſūmatio in pn̄ti ad iuſticiaꝫ
⁊ in futuro ad coronā. ibi enī gaudebo ſ̄ſo
cio non timebo de aduerſario. ibi enim con
templator mecū erit amicꝰ non calūniator
inimicus. Et numerꝝ dierū meoꝝ q̄ ī h̄
me viuere decreuiſti oſtende mihi quis ē.
id eſt q̄ztū ſupſit vt ſciā quid deſit mihi
de tēpore vite mee.
Ideo autē vellē ſcire vt prepararē me aduē
tui tuo et diſponerem de his que ad me ſpe
ctant. Ideo autem ſcire vellē numerū dierū
meoꝝ qa breuis eſt vita mea
Unde Menſurabiles. ſ. breues et tranſi
torios poſuiſti dies meos. et ſubſtan
tia mea que in Adam peccāte corrupta ē.
tanq̄ꝫ nihilū eſt in cōparatione ad te q̄
eternus es
Bene dixi ꝙ vita mea in cōſpectu tuo ſit q̄ſi
nō ſit. nō ſolū ꝓpter breuitatē ſꝫ etiā ꝓpter
vanitatē Oīa enī q̄ apud nos ſunt vani
tas omnia enī ſunt ſubiecta mutabilitati
et etiā inter ea oīs hō hic viuens eſt ſub
iectus mutabilitati et ſic etiā eſt vanitas
Licet oīs hō viuēs h̄ ſit vanitati ſubiectus
Uerūtamen in imagine dei ad quā for
matus eſt ſemꝑ ſtabilis permanet quia
illa nunq̄ꝫ delet in hoīe. ⁊ nihilominꝰ a pu-
ritate mētis in actibꝰ ſeculi deducit vbi ca-
ducis deſiderijs turbatꝰ varia ſollicitudīe
confunditur.

Uere fruſtra turbat et ſtulta vanitate, naꝫ
Theſaurizat et cū magna ſollicitudīe cu
pit peritura ſeruare maxie cū poſſeſſio eorū
ꝓbet incerta. nā ignorat cui congregat
ea vtrū. ſ. furibus aut hoſtibꝰ aut extraneis
aut fiſco.
Cognita autē ſeculi vanitate concludit vir
iuſtus omnē ſollicitudinē et ſpē ſuā ponē-
dam in deo dicēs. Et nūc que eſt expe-
ctatio mea et finis meus nōne domiꝰ
q̇ eſt ſuper oīa. certe ipſū ſolū finē expecto ⁊
ſubā diuitiaꝝ ꝯſcientie mee apō te reſuat

Uerum q̄a nemo etiam iuſtus in vita pre-
ſenti eſt ſine peccato preter te Ab oībꝰ ini
quitatibꝰ meis p̄teritis. pn̄tibꝰ ⁊ futuris
erue me et debes me merito eruere quia
cum ſic ſapio ꝙ humana cōtēno. ꝙ letari in
rebus perituris nolo. ꝙ penitentiā ago. De-
diſti me opprobriū .i. in deriſum ſtulto
peccatori qui illos magis irridere ſolitus ē.
quos bonis moribus ſtudere cognoſcit.

Licet apud talem ſtultum habitꝰ ſū oppro
brio Tacui nō egi contentioſe contra eum
nec aperui os meū in murmure contra
deū et hoc venit a te quoniam tu feciſti
me talē dans mihi patientiā. ⁊ quia talis ſū
amoue a me flagella tua q̇bus ꝑ pecca
tis meis a te iuſtiſſime v̇beror.
Neceſſe eſt ꝙ amoueas. q̄niā A fortitudi-
ne potentie tue defeci vi plagarū tuarū
infirmatꝰ et debilitatꝰ viribꝰ. nō potēs āpli
us ſuſtinere duras punitiones tuas. q̄ licet
ḡues ſint. ſ̄t t̄n̄ iuſte q̄niā ꝓpter iniquita-
tem flagellis tuis corripuiſti hominē vt ꝑ
correctionē flagelloꝝ tuoꝝ.
Tabeſcere feceris animā eꝰ vt deſicca
ta humiditate ⁊ pinguedine carnali. ⁊ depo
ſita ſuperbia infirma fieret per humilitateꝫ
quaſi aranea qua nihil eſt tabidius que
leuiter tacta digito deficit. ſed ſepe licet ho-
mo ſit correctus licet increpetur. licet tabeſ
at. tamen fragilitate humanitatis diuerſa-
rum rerum varietate confunditur a qua
perturbatione ille ſolus excipitur q̇ deum
pura mente contēplatur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et ideo tu dñe Exaudi oratōnē meam
et humilē ſupplicationē meā preces
aūt meas cū lacrimis effuſas exau-
di per effectū liberationis mee.
Dōne oro Ne ſileas a me imo fac me
audire vocē tuā interius.ſ.ſalus tua ego ſū.
vel illā.remiſſa ſunt peccata tua.⁊ finalit illā
cū ſanctis oībus venite benedicti ꝛc.quoni
am aduena ego ſū apd̄ te non habens
hic māſionē manētē.ſed ſū ſicut peregri⁹
tendēs alibi.ſ.ad patriā vite etne ſicut oēs
prēs mei fuerunt.
Cū autē tranſitur⁹ ſim reſtat hoc petendū
Remitte mihi pctā mea vt ꝑ tuā miſeri
cordiā cōſolat⁹ certus ad tua iudicia pue
niam et quādā recreationē ſentiā in preſen
ti vita de illi⁹ regni tui ſecuritate ſuſcepta et
hoc priuſqȝ abeam a vita pn̄ti.quia āpli
us non ero in ſtatu merendi nec ꝑſequēs
in ſtatu ꝑcipiendi remiſſiōȝ pctōꝝ.

Pſalmus.XXXIX.in quo eccl'ia gracias agit de beneficio incarnationis filij dei.

Eccleſia in perſona ſctōꝝ patrū pre-
ſtolans aduentum chriſti ait.

Expectans expecta
ui ex intimis et cum deſiderio
aſſidue dominū incarnandū q
ſol⁹ ſaluare poteſt et ipſe ꝑ ſua clemētia i-
tendit mihi iplendo deſidriū amoris nri
mittēdo xp̄m vn̄ ſequit Et exaudiuit pre
ces meas xp̄m mittendo quē optabā et
deduxit me de lacu miſerie infidelita-
tis et ignorantie qb⁹ detinebar et luto fecis
carnalis cōcupiſcētie
Et ſtatuit et firmauit ſupra petrā xp̄ȝ af
fect⁹ meos et direxit act⁹ meos ad vi
tam eternā Et immiſit in os meū cāti-
cū nouū nō de vanitate nō de turpib⁹.ſed
de nouo et inaudito diuine pietatis bn̄ficō
qd̄ etas antea nulla cōſpexit.qd̄ nou⁹ hō at
tulit mūdo.nou⁹ ergo ꝑplꝯ noua cātat.ſ.de i
carnatiōe dn̄i.de reſurrectiōe.de aſcēſiōe.et
de alijs hmōi cāticū dico carmē ſiue hym-
nū acceptabile deo nr̄o vt iā nō ſonos tur
pes et theatrales ꝯcinā.ſed in dei viuentis
hymnis ꝑ armoniā noui teſtamēti delecter.
Videbūt multi ꝑplꝯ poſteri xp̄m annūcia-
tū veniſſe quē ꝑores expectabāt.videbūt et
ꝯuerſationē meā et timebūt dānari ſi in
infidelitate ꝑmāſerint.ꝯcuſſi ergo ſalubri ter
rore facti xp̄iani ſperabūt in domino re-
miſſionē ꝯſeq peccatoꝝ Beat⁹ vir cuius
ſpes ſalutis ſue eſt nomē domini qd̄ eſt
Jeſus qd̄ interpͣtat ſaluator.qa nō eſt aliud
nomē ſub celo in q̄ oporteat nos ſaluos fie
ri et nō reſpexit in vanitates infideli-
tatis et idolatrie gentiliū et inſanias fal
ſas.i.in errores iudeoꝝ obſtinatorum con
tra xp̄m.
Iſtoꝝ opa ſunt falſa ſed opa tua mirabilia
quiā Multa feciſti tu domīe de⁹ me⁹
mirabilia in corꝑalib⁹ et ſp̄ualib⁹ inter q̄
maius mirabile eſt recreatio mūdi ꝑ incar-
nationē et paſſionē tuā.ad q̄ oīa facienda ꝑ
te ſufficiens es non ab alio inſtruct⁹ ſȝ cogi
tationib⁹ diſpoſitionib⁹ tue ſapiētie i qb⁹
nō eſt qui ſimil' ſit tibi.
Vox xp̄i Annūciaui ego xp̄s ꝑ ꝓphās et
locut⁹ ſum ego ipſe in ꝑſona et ꝑ me ⁊ me
os diſcipulos tot crediderūt vt credētes mul
tiplicati ſūt ſuper nūerū quē aliqs poſ
ſet nūerare. Vox xp̄i ad patrē Sacri-
ficiū qd̄ fiebat d̄ aīalib⁹ ⁊ auib⁹ ⁊ oblatōȝ
q̄ fiebat de reb⁹ inaīatis vt d̄ pane ⁊ simila
et thure et hmōi noluiſti qr iſta ſacrificia
erāt ipfecta qr nō poterāt auferre pctā aures
āt perfectas ꝯdiſti mihi ad obediendū
tibi deo patri vſqȝ ad mortē vt me i cruce of
ferrē ſacrificiū ꝑfectū qd̄ oīb⁹ leḡ veteris ſa
crificijs ſuccederet. Exponit qd̄ dixerat
Holocauſtū qd̄ totū incendebat ad hono
rem dei,ꝓ peccato nō poſtulaſti qa ta
lia ſacrificia nō erant tibi accepta tūc dixi
ego xp̄s.ecce lex⁹ venio ad offerendū acce-
ptiſſimū deo.
In capite libri ꝑdeſtinatōis ē preſcitū
et diſpoſitū vt facerē volūtatē tuā de
us me⁹ volui h̄ idē ego et ad h̄ deſcēdi de
celo et legē tuā in medio cordis mei ꝑ
meditationē ſemꝑ habui.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf